

Проблемою залишається також обмеженість повноважень Верховної Ради щодо впливу на кадрову політику в основних силових структурах держави. Чинним законодавством не передбачено погодження з Парламентом ключових кадрових призначень у силових відомствах.

Узагальнюючи, можливо визначити, що на сьогодні вже є певні досягнення в керованості процесом військового будівництва. На черзі складний і тривалий процес — реалізація курсу на повномасштабну інтеграцію до європейських та євроатлантичних структур співробітництва, безпеки та оборони. Україна є невід'ємною частиною євроатлантичної спільноти.

ЧАПЛЯ О. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри конституційного права

МУНІЦИПАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ У США

Наразі в Україні триває внесення змін та доповнень до Конституції, щодо децентралізації влади. Вони істотно впливатимуть на місцеве самоврядування у країні. У зв'язку з цим, актуальним є вивчення відповідного зарубіжного досвіду. З цієї точки зору, особливо цікавим є досвід тих держав, місцеве самоврядування в яких майже не реформується протягом значної кількості років, а отже — у яких знайдена оптимальна система місцевого самоврядування.

Ціллю цих тез є охарактеризувати муніципальне управління у США.

В муніципалітетах США не існує єдиної системи місцевих органів влади, кожен штат має право вирішувати це питання на свій розсуд відповідно до встановленої їм же адміністративно-територіальної системою. Панівною є концепція самоврядування, яка ґрунтується на визнанні самостійності обраних населенням органів управління в межах своєї компетенції [1, с. 395].

Конституція США містить чіткий перелік питань, віднесених них до компетенції центральної влади. Питання, які не вміщені до цього переліку, штати правомочні вирішувати самостійно. Кожен штат має свою конституцію, свої законодавчі органи легіслатури, свою виконавчу владу і судову систему. Штатам заборонено укладати договори з іноземними державами і іншими штатами, вести війну, створювати збройні сили, вступати в союзи, чеканити монету, випускати кредитні білети, обкладати імпорт і експорт митними зборами або іншими митами, приймати закони про опалу і ті закони, що мають зворотну силу, дарувати дворянські титули [2].

У США існують органи місцевого самоврядування загальної та спеціальної компетенції.

Система органів місцевого самоврядування загальної компетенції будується на основі адміністративно-територіального поділу. Більшість штатів діляться на графства. Графства являються найбільшими адміністративно-територіальними одиницями всіх штатів, окрім Коннектикуту і Род Айленда. На території графств розташовуються населені пункти: сіті (великі міста), таун і Боро (невеликі міста), велліджі (села) [3, с. 302]. Саме населені пункти можуть уважатись муніципалітетами, якщо вони пройшли процедуру інкорпорації (мають власну Хартію (статут)).

Управління муніципалітетами здійснюється через три основні організаційні форми: «мер-рада»; «рада- менеджер»; комісійна форма міського самоврядування.

Організаційна форма муніципального управління «мер-рада» — найбільш стара і поширена (охоплює приблизно половину всіх міст). Наразі існує «сильний мер і «слабкий» мер, повноваження «сильного» і «слабкого» мера дуже відрізняються. На обсяг влади мера, його місце в системі муніципального управління впливають такий чинник, як процедура його обрання: «сильний мер» обирається безпосередньо населенням шляхом прямих виборів, що обумовлює його значні повноваження як при взаємодії з муніципальною радою так і в порівнянні зі слабким мером, а «слабкий мер» тільки муніципальною радою, відповідно повноваження слабкого мера обмежені, вони зводяться до виконання представницьких функцій і головування на засідання муніципальної ради. Строк повноважень мера може бути і 2, і 4 роки.

Організаційна форма муніципального управління «рада — менеджер» (ця система поширена в 40 відсотках міст). Менеджер — це особа зі спеціальним вищою освітою, є фахівцем у сфері управління населеним пунктом. Рада делегує йому виконання своїх рішень, здійснення господарських функцій.

Комісійна організаційна форма муніципального управління (зустрічається досить рідко). Вона існує в невеликих містах. Муніципальне управління здійснюється комісією, що складається зазвичай з 3–7 осіб, що обираються загальним голосуванням. Члени комісії одночасно виконують функції ради і глав основних підрозділів апарату муніципального управління [1, с. 398; 4, с. 159].

До органів муніципального управління спеціальної компетенції відносяться незалежні спеціальні та незалежні шкільні округи. Спеціальні округи створюються для надання окремого виду послуг або декількох видів послуг, тісно пов'язаних один з одним: послуг в сфері освіти, соціальних послуг, транспортних послуг, послуг з охорони навколишнього середовища, послуг у житловій сфері, послуг із забезпечення пожежної безпеки. Шкільні округи здійснюють управління і фінансування шкільних установ за винятком приватних [4, с. 160].

Список використаних джерел

1. Конституционное право зарубежных стран: Учебник для вузов / Под общ. ред. чл.-корр. РАН, проф. М. В. Баглая, д. ю. н., проф. Ю. И. Лейбо и д. ю. н., проф. Л. М. Энтина. – М.: Норма, 2004. – 832 с.
2. Ковалева Т. К. Наделение отдельными государственными полномочиями органов местного самоуправления: американская модель [Электронный ресурс] / Т. К. Ковалева. – Режим доступа: http://www.juristlib.ru/book_8183.html
3. Конституционное право зарубежных стран: учебник / под ред. А. Р. Крусян, Д. Я. Гараджаева, Н. В. Мишиной. – Харьков: Право, 2015. – 848 с.
4. Гринюк Р. Ф. Конституційне право зарубіжних країн. Навч. посібник. Вид. 2-ге, перероб. і доп. / Гринюк Р. Ф., Захарченко М. А. – К.: Істина, 2009. – 376 с.

ЛИНДЮК С. С.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри конституційного права

ПОНЯТТЯ РЕГЛАМЕНТУ МІСЦЕВОЇ РАДИ

Основою діяльності будь-якого органу, в тому числі і місцевого самоврядування, є встановлені процедурні правила, яких вони мають дотримуватися реалізуючи свої повноваження.

На сьогоднішній день в рамках муніципального регламентного процесу існує ряд невирішених проблем, до яких відноситься і визначення поняття регламенту місцевої ради. За роки незалежності вчені-конституціоналісти так і не змогли прийти до єдиної думки у трактуванні поняття регламенту органу місцевого самоврядування.

В. Погорілко визначає регламент як сукупність правил або нормативний акт, якими визначається порядок діяльності органу державної влади, органу місцевого самоврядування, організації чи установи [1, с. 759].

Регламент приймається відповідною місцевою радою на основі та відповідно норм закріплених в Конституції й законів України, які визначають статус цього органу. Статтею 46 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року встановлюється, що він повинен бути прийнятим радою не пізніше як на другій сесії ради відповідного скликання.

Разом з тим, попри його важливість у діяльності місцевої ради він ненаділений силою закону, але попри це є нормативно-правовим актом органу місцевого самоврядування, тому його необхідно вважати джерелом конституційного права. За своєю юридичною природою